

Prolog af Islands præsidents Guðni Th. Jóhannesson

Landet Island er blandt de allersidste, som mennesket opdagede på sin rejse vidt omkring i verden. Landet er ganske vist selv blandt de yngste i verden, den ældste bjergart kun omkring 16 millioner år gammel. En stadig vulkansk aktivitet skabte denne ø Atlanterhavsryggen i nord, og sidenhen har naturens og jordens kræfter formet den. Således hæves Island stadig mange steder, efter at istidens dække begyndte at blive lettere for omkring 10.000 år siden. I hundrede år har gletchere trukket sig tilbage, og i klimaændringernes og den globale opvarmnings tid vil de mindskes yderligere. Havets bølger brydes mod kysterne, floderne sætter aflejringer. Og der er regelmæssigt vulkanudbrud, i gennemsnit med nogle års mellemrum. Aske lægger sig over land, ny lava strømmer.

Under alle disse uophørlige ændringer trives landets flora og fauna. Nogle planter overlevede sikkert istiden, og frø fra andre planter, som nu pryder landet, fandt sidenhen vej hertil med fugle og havstrømme, vejr og vind. Trækfugle opdagede denne destination ude i havet. Ræve og mus var antagelig de første pattedyr, der indrettede sig i landet, de blev dengang båret til dets kyster med drivis fra nordlige egne. Sæler og hvaler svømmede ved kysten, fisk ligeså.

Sådan så her ud, dengang landnammet begyndte. Vi ved ikke med sikkerhed, hvornår det første menneske satte sine ben på denne ø, som vi nu kalder Island. Det har dog næppe været tidligere end de første århundreder efter Kristi fødsel. I det syvende eller ottende århundrede mener man, at irske eneboermunke fandt landet, og i den samme periode er det muligt, at nordboer i anvendte det som fangstplads, fangede hvalrosser og andre skabninger. Men derpå skete der en gennemgribende forandring. I løbet af de næste århundreder slog titusindvis af mennesker sig ned i landet, i dette uberørte paradys for jægere og bønder. Folk ryddede skove, fiskede og jagede for mad, satte husdyr på græs, dyrkede tun og marker.

Her er vi stadig. Tusind år er som et splitsekund i Jordens historie. I løbet af denne korte tid har landet ganske vist undergået en gevaldig forandring mange steder, og samtidig dets natur, dyre- og planteliv. Vi vil fortsat påvirke vores omgivelser, endda med frygtelige følger. Vi er ved at blive bevidste om nødvendigheden af at leve i pagt med Moder Jord, respektere vores begrænsninger, drage nytte af og nyde i stedet for at ødelægge og skade. Denne udmærkede bog vil hjælpe os til det med sin store kundskab og sine smukke billeder.